

ningsvæsenet kan modtage de omhandlede Forslag til dette Lønningslovsforslag, ikke fordi jeg mener, at man ikke i et Lønningslovsforslag kan optage organisatoriske Forslag, tværtimod, jeg skal indrømme, at der kan være fornuftig og grundet Anledning til at benytte Lønningslove til tillige at foretage Omorganisationer; men naar der her er Spørgsmaal om vigtige og betydelige Forandringer i noget Bestaaende, saa er det tillige min Mening, at saafremt der skal virkes heldigt og til Fremme af de Institutioner, som Forslagene vedkomme, saa maae de være grundigt og vel overveiede af Ministeriet eller Administrationen, forinden de komme frem. De Motiver til Lovforslaget, som fremlægges, maae da i det Hele taget være en klar og tydeligt Redegjørelse for, hvorfor man vil forandre det Bestaaende, og hvorledes man troer at kunne opnaae og fremme noget B. dre. Jeg troer ikke, mine Herrer! at vi i denne Samling idetmindste ville være istand til, hvad enten Sagen henvises til et Udvalg, eller vi behandle den her, at gennemføre en saa gennemgribende Reform som den, der her er Tale om ved det stillede Forslag, og jeg betragter derfor Lovforslaget, dersom de omhandlede Forslag blive vedtagne, som ikke istand til at gaae igjennem.

Frolund: Det Foredrag, som vi nu hørte af den høitærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, vil jeg bringe ham min Tak for; thi jeg troer, at jeg skylder ham den, først fordi hans Udtalelser stemme overeens med mine, og dernæst fordi jeg mærker, at han urigtigt har opfattet Noget, som jeg skal have sagt, Noget, som jeg, hvis jeg havde sagt det, vilde have anseet for en Uartighed. Jeg har ikke talt om — ialfald har jeg ikke villet tale om —, hvorvidt den høitærede Minister ønskede Forslaget vedtaget eller ikke, men hvad jeg ialfald vilde have sagt, er, om han ønskede Reformspørgsmaalet behandlet under denne Lov eller ikke.

B. Holm: Jeg havde ganske vist ikke ventet andet Svar af den høitærede Minister end det, vi fik; men jeg kan desværre ikke give det min Tak, saaledes som det ærede Medlem,

der sidst talte, gjorde. Det forundrede mig meget, at netop den ærede Rigsdagsmand, som sidst havde Ordet, ikke kunde gaae ind paa Forslagene, ialfald ikke paa det af dem, som angaaer Nedlæggelsen af Seminarierne. Det vil være i de ærede Medlemmers Grindring, at netop den ærede Rigsdagsmand har — jeg troer endog saa to Gange — indbragt Forslag om Nedlæggelse af Seminarier. Jeg var dengang derimod, og jeg skal heller ikke nu sige, om jeg virkelig vil gaae ind paa noget af disse Forslag; jeg har kun tiltraadt dem som en Heelhed, for at faae Sagen dragen frem. Jeg har aldrig troet, at disse Forslag kunde gaae igjennem iaar; men jeg finder dog, at vi Forslagsstillere have givet en Anledning af den Retning, i hvilken vi ønske, at Reformen skal gaae. Nu er Spørgsmaalet kun, om man skal nedsætte et Udvalg, og jeg skal derfor indstændig tilraade at gjøre det, netop af den Grund, at der ville de forskellige Meninger komme til at gjøre sig gjældende.

Frolund: Den Frygt, der er opstaaet hos det ærede Medlem tilvenstre (B. Holm), skal jeg snart curere ham for, thi Sagen er jo at det Spørgsmaal, om man kan gaae ind paa Seminariernes Nedlæggelse, ligger slet ikke for. Discussionen er slet ikke om Realiteten, men om, hvorvidt vi skulle nedsætte et Udvalg eller ei. Jeg haaber, at min ærede Nabo vil erkjende, at der kan være god Logik deri.

Frederiksen: Jeg ønsker endnu kun at gjøre opmærksom paa, hvorledes det er fra to aldeles forskellige Sider, at man angriber det uskyldige Forslag om Udvalgs Nedsættelse. Fra det ærede Medlem for Marhuus Amt (Winther) siges det, at Sagen er saa simpel og klar, og at Undringsforslagene ere saa uskyldige, at man kan vedtage dem udenvidere. Fra den anden Side hedder det, at Undringsforslagene ere saa farlige og vidtgaaende, at man aldrig kan komme til at vedtage dem, og at man derfor ikke skal nedsætte noget Udvalg. Det, at det er fra to saa forskellige Synspunkter, at Angrebet udgaaer, maa gjøre det sandsynligt, at Sand-